

Psalmus

et sicut gomorra similes fuissimus. Sed iō
semen: quia sparsum per terras multipli-
cum est. Bixerunt em̄ magni de domo Da-
ron. **A**dīciat dominus sup vos:
super vos et sup filios vestros. Et
ita factum est. Accesserunt etiā de lapidi-
bus suscitati filii Abraā. Accesserunt oues
que nō erant de h̄ ouili: ut fieret vñus grec
et vñus pastor. Accessit fides omnū gen-
tium: et crevit numerus non solū sapientiū
antistitutū: sed etiā obedientiū populorū:
adīciente domino nō solū sup patres: qui
ad illum in christo ceteros imitatores pre-
irent: sed etiā super filios eorum: qui patrū
pia vestigia sequerentur. Hā sic ait ille his
quos p euāgeliū in christo genuerat: Imi-
tatores mei estote: sicut et ego christi. Ad-
iecit itaq; domin⁹: nō solū sup montes ge-
stientes sicut arietes: sed etiā super colles
gestientes sicut agni ouium. Proinde his
vtrisq; magnis et pusillis: montibus et col-
libus: arietibus et agnis: dicet ppheta qd
sequitur. **B**enedicti vos dño qui se-
cit celū et terram: Lanq; diceret: Be-
nedicti vos domino: qui vos fecit celū in
magnis: terrā in pusillis: sed celū nō istud
visibile plenū luminaribus ad hos oculos
p̄tinentibus. **C**elū: enim: celi domi-
no: Qui erexit et sublimauit quorūdā san-
ctorū mētes in tanti: vt nulli hominū sed
ipsi deo suo docibiles fierēt. In cuius celi
docibilis cōperatione: qcqd carneis ocu-
lis cernitur terra dicenda est: quā dedit fi-
lijs hominū: vt eius cōsideratione siue ab
ea pte qua sup illustrat: sicut ē hoc qd dicit
celū: siue ab ea que subter illustratur: cui p
pte terra nomē est: cū totum sicut comme-
morauim⁹ in illius cōperatione qd celū ce-
li dicit: terra sit. Terrā ergo istā totā dedit
filii hominū: vt ei⁹ p̄sideratōe quātū p̄t
conscient creatorē: quē infirmis adhuc cor-
dibus sine isto cōjecture adminiculō vidē
nō p̄fit. Est et aliis intellect⁹ a quo dissimu-
lare nō debeo verbor̄ istor̄ quib⁹ dictū ē:
Celi celi dñio. Terrā aut̄ dedit filii
hom. Ut ab eo quod diximus nō rece-
dat intētio. Bixeram⁹ em̄ magnos et pusil-
los significari etiā eo qd adiectū est: Ben-
dicti vos dño qui fecit celum et terrā. Si g
magnos celi: pusillos autē terre noīe acci-
pimus: qm̄ pusilli crescētes futuri sunt ce-
lū: et in ipsa spe lacte nutriūtur: sic sunt illi
magni celi terre cū pūulos nutriūt: ut eti-
am celū celi se esse intelligāt: dū cogitat in

CXIII

qua spe pūuli nutriant: S; tñ qr̄ iaz illi nō
ab homine: neq; p hominē: sed p ipsum de-
um carpunt sinceritatē: vberitateq; sapien-
tie acceperūt pūulos futuros quidē celū:
vt celum celi se esse sciant: adhuc tamē ter-
rā cui dicat: Ego plātaui: Apollo rigauit:
sed deus incrementū dedu. Ipsi em̄ filijs
hominū quos fecit celū: terrā dedit i qua
operent: qui nouit terre puidere per celū.
Aneant igitur celum et terra in deo suo
qui fecit ea: et viuant ex eo cōsistentes ei: et
laudātes ei. Nam si ex se velint viuire mo-
rientur: sicūt scriptū est: A mortuo qsi qui
nō sit perit p̄fessio: Sed **M**on mortui
laudabut te dñe: neq; oēs qui de-
scendunt in infernu. Llamat em̄ alio
loco tua scriptura: Pctōr cū venierit in pfun-
dū malorū: cōtēnet. **N**os q viui-
mus benedicim⁹ dño ex hoc nunc
et vsc̄ in seculū.

Explicit Tract. de ps. CXIII.

Incipit Tract. de ps. CXIII.

Expositio psalmi.

Dilexi: qm̄ exaudiēt dñs vo-
ce deprecationis mee: Cantet b
aia q pegrinatur a dño: cātet hoc
ouis illa que errauerat: cātet hoc filius ille
q mortu⁹ fuerat et reuirxit: pierat et inuētus
est: cantet hoc aia nostra fratres et filii ca-
rissimi: erudiamur et p̄maneam⁹: et cū sanc-
tis ista cātemus: Dilexi quoniaz exaudiēt
dñs vocez deprecationis mee. Numquid ip-
sa diligendi causa est: quoniam dñs exaudiēt
et vocem deprecationis mee: An non po-
tius aut ideo diligimus qr exaudiuit: aut
ideo diligimus vt exaudiat: Quid ergo di-
lexi qm̄ exaudiēt: An quia dilectionē spe-
solet accēdere: dilexisse se dicit: quoniam spe-
rauit se exauditū deū vocem deprecati-
onis sue: Unū autē hoc sperauit. **Q**m̄
inclinauit aurem suā mibi: et in di-
eb⁹ meis inuocauit. Ergo ideo dilexi
qm̄ exaudiēt: ideo exaudiēt: qm̄ inclina-
uit aurez suam mibi. Sed vñ scis o anima
būana q inclinauit deus suā aurē tibi: nisi
dicas credidisti: **A**nēt q tria h̄: fides: sp̄x:
et caritas. Quia credidisti sperasti: qr spa-
sti iā dīlexisti. **I**ā si qrā vñ crediderit aia in
clinasse sibi aurē deū suū: nōne respōdebit:
quia p̄o dīlexit nos: et filio p̄prio nō peper-
cit: sed p nobis oībus tradidit eum: Quo
em̄ inuocabūt in quē nō credideit: ait do-
ctor gentiū: Aut quō credent quē nō audi-
erunt: Quō em̄ audient sine p̄dicāte: Aut

alia
t oratio

alia
t uinoc

Psalmus

quomodo predicabunt nisi mittant? Cum ergo hec omnia gesta apud me cernerem: quod non crederem quod inclinavit dominus aurem suam mihi: Et sic commendauit in nobis dilectionem suam: ut christus pro impiis moreretur. Cum igitur hec mihi annunciassem speciosi pedes eorum qui annunciassem pacem: qui annunciassem bona: quia ois qui inuocauerit nomen domini salvus erit: credidi aurem eius inclinatam mihi: et in diebus meis inuocauim. Et qui sunt dies tui: quoniam dixisti: in diebus meis inuocauim. An forte illi quibus venit plenitudo temporis: et misit deus filium suum qui iam dixerat: Tempore acceptabili exaudiui te: et in die salutis adiui te. Audisti ex ore predicatoris venientis ad te pedem speciosum: Ecce tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis: et credidisti: et in diebus tuis inuocasti et dixisti: O domine erue animam meam. Sunt quidem ista: sed et dies meos magis inquit possunt dicere dies misericordie mee: dies mortalitatis mee: dies finis aeternitatis plenos laboris et sudoris: dies finis vetustatem putredinis. Ego enim iacens infixus in lumen profundum: in alio psalmo exclamauim: Ecce veteres posuisti dies meos: in his diebus meos inuocauim. Bistant quippe dies mei a diebus domini mei. Dies meos dico: quos ipse misericordia priuata audacia qua deserui eum. Et quoniam ubique ipse regnat: et est omnipotens atque omnitemperans: merui carcere: id est ignorante tenebras: et compedes mortalitatis acceperam. In his diebus meis inuocauim: quod et ego alibi clamare: Educ de carcere animam meam: et quoniam in die salutis quemadmodum constitutus adiuvuit me: intrat in conspectu eius gemitus compeditorum.

alia lsa. In his enim diebus meis. Circumderunt me dolores mortis: et pericula inferni inuenierunt me. Que nisi aberrante abs te non inuenirent me: Hunc autem illam inuenierunt. Ego vero ea non inueniebam: qui gaudebam prosperis seculi: in quibus plus fallunt picipula inferni. Sed postea quod et ego.

Tribulationem et dolorem inueni: et nomen domini inuocauim. Latebat enim me tribulatio et dolor mortis: tribulatio de qua datus auxilium: cui dictum est: Non nobis auxilium de tribulacione: et vanus salus hominis. Ego enim de vano salute hominis gaudendus et exultandum arbitrabar: sed cum audisset a domino meo: Beati lugentes: quoniam ipsi consolabuntur: nec expectavi ut primum amitterem bona temporalia quibus male vtebar: et tunc lugenter: sed attendi in eandem ipsam miseriem meam qua taliter oblectabar:

CXIII

que et amittere formidare et tenere non possem: attendi in eam vehementer et fortiter: et me non solum excruciar aduersitatibus huius seculi: sed etiam obligari prosperitatibus videlicet atque ita tribulationem et dolorem qui me latebat inueni: et nomine domini inuocauim. *O domine* *alia lsa.* *Miserere animam meam:* *Miser* enim et libera. ego vero: quis me liberabit de corpe mortis huius: nisi gratia dei per Jesum christum dominum nostrum. *Becat igitur sanctus plus deus: tribulacionem et dolorum inueni: et nomine domini inuocauim:* Et audiens relique gentium: que non dum inuocat nomine domini: audiant et querant ut inueniant tribulationem et dolorum inueni: et inuocent nomine domini et salvi fiant. Non hoc eis dicimus: ut querant miseriem quam non habent: sed ut inueniant eas quam nescientes habent. Neque hoc eis optimus: ut terrena necessaria desint eis quibus indigent dum mortaliter viuerunt: sed ut hoc plangant quod amissa satietate celesti: terrenis nondum ad fruendum stabilibus bonis: sed ad sustentandum necessariis indigere meruerunt. Agnoscent et lugeant istam miseriem: faciat eos beatos lugentes: qui eos esse semper miseris noluit. *Misericors dominus et iustus:* et deus noster miserebitur. *Misericors et iustus et miserebitur.* *Misericors primus: quod inclinavit aurem suam mihi: et nesciebam propter quassam auram dei mei ori meo: nisi per illos speciosos pedes excitarer ut inuocare.* *Quis enim eum inuocauit: nisi quem ipse prior vocavit?* *Hinc ergo primus misericors. Justus autem quod flagellat: et iterum miserebitur: quod recipit: Flagellat autem omnem filium quem recipit.* Nec tamen mihi amarus debet esse quod flagellat: quod dulce quod recipit. *Quo enim non flagellat?* *Qui stolidens parvulos dominus: Quos grades querit heredes.* *Quis enim est filius cui non det disciplinam pater eius?* *Humiliatus sum et saluum me fecit.* Saluum me fecit: quod humiliatus sum. Non enim penaliter sed salutaris dolor est: quem secundo medius fecit. *Louertere: inquit: anima mea in requiem tuam: quod dominus benefecit tibi.* Non meritis aut viribus tuis sed quoniam dominus benefecit tibi. *Quoniam tenebit: inquit: animam meam a morte:* *Alia lsa.* *Alia res est carissimi quod cum dixisset in requie querendam animam: quoniam benefecit ei dominus: subsecutus.* *Quoniam exonerabit animam meam de morte.* Non in requie quereretur: quod exempta est a morte. Nonne magis in morte requies dici solet? *Quae tandem eius actio est cui vita requies et mors inquietudo est?* *Lalis ergo actio debet*

alia lsa.
t liberauit me.

alia lsa.
t eripuit.

Psalms

esse anime q̄ tendit ad quietē securitatēq; nō que augeat inquietū labore. Qm̄ exēmit animā mēā de morte: qui misertus ei⁹ dixit: Venite ad me oēs q̄ laboratis: t̄ ego vos reficiā: tollite iugum mēū sup vos: et discite a me: q̄r mutis sum t̄ humilis corde: t̄ uiuenietis requiē animab⁹ vestris. Iugū em̄ mēū suave est: et sarcina mea leuis est. H̄is itaq; et h̄ūlis tanq; viā christū sequēs debet esse anime actio tendētis ad requiē: nō tamē pigra: t̄ desidiosa: vt cursum cōsumet: sicut scriptū est: In māsuetudine opera tua p̄fice. Etenim ne māsuetudo ad segniciē duceref: adiunctum est: opera tua p̄fice. Neq; em̄ sicut in ista vita somni req̄es nos reparat ad actionē: sed actio bona p̄ducit ad semp vigilante quiete. Ille aut̄ hec cuncta prestat: cūcta exhibet deus: de quo hic dicitur: Qm̄ domin⁹ benefecit mihi: qm̄ eremut animā mēā a morte. Oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. H̄ec em̄ i spe completa: erga se cantat: quisquis hui⁹ carnis vinculū intelligit. Tere quippe dictum est: Humilitas sum: t̄ saluū me fecit. Sed t̄ quia illud aplūs verū dicit: qm̄ spe salui facti sumus: t̄ de morte quidē qd̄ exempti sumus: recte dicit iam esse completū: vt mortē intelligamus nō credentis: de qualibus ait: Binitate mortuos sepelire mortuos suos: t̄ illud i superiori psalmo: Nō mortui laudabit te domine: neq; omnes q̄ descendit in infernum: sed nos qui vivim⁹ benedicimus dominū. Ex hac ergo morte potest recte intelligere h̄o fidelis: iā exemptā eē animā suā: eo ipso q̄ ex infideli fidelis effecta est. Unde ip̄e salvator: Qui credit in me inquit: transitū facit a morte ad vitam. Letera vō spe completa sunt in eis: qui nōdū ex hac vita emigraverūt. H̄ic em̄ cuz lapsus nostros pīculosissimos cogitamus: non cessant a lachrymis oculi. Tūc aut̄ eximit oculos nostros a lachrymis: quādo t̄ pedes a lapsu: q̄r tūc null⁹ erit lapsus ambulantū peduz: qm̄ infirme carnis nullū erit lubricū. Hunc vō q̄zus firma sit vita nostra que christus est: tamē q̄r carnē nobis quā ubemur edomare substerim⁹: in ipso prorsus ope quo eam subditā castigamus: non in ea cadere magnū est: nō autez in ea labi quis potest: Quapropter: q̄r t̄ in carne sumus: t̄ in carne non sumus. In carne em̄ sumus eo vinculo: qd̄ nōdū solutū est: qd̄ dissolui t̄ eē cum christo multomagis optimū. Nō aut̄

CXV.

sumus in carne ex eo qd̄ spiritus primicias dedimus deo: si tamē possunus dicere: q̄a queratio nra i celis ē: tanq; capite placea mus deo: pedibus autē tanq; extremis ani me partib⁹ adhuc lubricū sentiamus. Audi quēadmodū ad spēm p̄tineat: qd̄ ita canitur velut iam sit effectum. Exemit inquit oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu: t̄ tamē nō ait: placebo. Sed: **P**la cebo ^{alia Pa} in cōspectu ^{t̄no habet} Domini: in regi one viuorū. Satis ostēdens ab ea parte t̄ dñi. nōdū se placere in cōspectu dñi que est i regione mortuorū: id est in carne mortali. Qui em̄ in carne sunt: deo placere nō pos sunt. Unde qd̄ sequit: t̄ dicit idē apostol⁹: T̄los aut̄ non estis in carne: b̄m id dicit: qd̄ corpus quidē mortuū est: ppter peccatum spirit⁹ autē vita est: ppter iusticiā: b̄m quem placebant dñi: quia b̄m ip̄m in carne non erant. Quis autē placeat deo viuo in corpore mortuo? Sed quid ait: Si autē spirit⁹ eius qui suscitauit Jesū christū a mortuis habitat in vobis: q̄ suscitauit Jesū christū a mortuis viuificauit t̄ mortalia corpora via ppter spiritū q̄ habitat i vobis. Tūc erim⁹ i regiōe viuorū ex om̄i parte: placentes in p̄spectu domini: ex nulla ab eo pte pegrini. Q̄dū enī sumus in corpe pegrinamur a domino: t̄ in quaūtum inde peregrinamur a dñi: intantū non sumus in regiōe viuorū. Confidim⁹ autē t̄ bene arbitramur magis pegrinari a corpore: t̄ imanere ad dominū. Et ideo ambim⁹: siue imanētes: siue pegrantes placentes illi esse. Ambim⁹ quidez nūc: q̄r expectam⁹ adhuc redēptionē corporis nostri. Sz cū absorpta fuerit mors i victoria: t̄ corruptibile h̄ induerit incorruptionē: t̄ mortale h̄ induerit imortalitatē: tūc null⁹ erit fletus: q̄r null⁹ lapsus: t̄ null⁹ lapsus: q̄r nulla corruptio. Et ideo iam nō ambiem⁹ placere: sed oīno placebim⁹ in cōspectu domini in regione viuorū.

Explīcīt Tractatus de p̄. CXIII.
Incipit Tractatus de p̄. CXV.

Prefatio.

Dotissimū arbitror esse sanctitati restre quod ait apostolus. Non enim ē omniū fides: t̄ qd̄ maior esse soleat infideli multitudō nō ignoratis: Qua ppter qd̄ dicit: Bñe quis credit auditui nro: inter q̄s etiā illi numerant: de quib⁹ dicit idē aplūs: Q̄s sua querūt: non q̄ Jesu christi: Quos alio loco dicit: nō ex ventate: b̄ ex occasione p̄dicare verbū dei nō casie: